

Folketinget har vedtaget lovgivning, hvor det fastholdes, at der er offentlighed i forvaltningen, og at både forvaltningsloven, offentlighedsloven og Ombudsmanden fortsat har kompetence inden for det pågældende forvaltningsområde, selv om det overgår til selskabsdannelse. Der er også eksempler på det modsatte, og her må man tage stilling fra sag til sag.

Hr. Keld Albrechtsen appellerer om, at vi får en handlingsplan på dette felt, men her må jeg skuffe hr. Albrechtsen. Det vil regeringen ikke lægge op til. Vi vil behandle sagerne, efterhånden som de kommer til Folketinget, på baggrund af den vejledning om lov kvalitet, vi nu om kort tid vil sende rundt til ministerierne, og som vi vil offentliggøre i samme forbindelse. I den vejledning er det fastslået, at hver minister, der fremsætter lovgivning, hvor man undtager et område fra lov om offentlighed, skal redegøre præcist for baggrunden for det, så Folketinget er bevidst om, hvad man lovgiver om på det pågældende felt, og hvorved retstillingen adskiller sig fra den retstilstand, der er gældende efter offentlighedsloven. Jeg tror, det er den rigtige måde at gøre det på, altså at gøre det helt konkret i den lovgivning, som forelægges for Folketinget.

Når det drejer sig om udlicitering, er der også eksempler på, at Folketinget via lovgivning har bestemt, at selv om et område udliciteres, gælder lov om offentlighed i forvaltningen fortsat. I lov om retssikkerhed og om administrationen på det sociale område er der faste bestemmelser herom, så det er altså også inden for Folketingets kompetence at fastlægge beslutning herom. Men der er også eksempler på, at der kan være områder i den kommunale forvaltning, som udliciteres helt lovligt, hvor det er uklart, hvordan retstilstanden er, og her medgiver jeg gerne, at der er noget, vi kan drøfte nærmere – det var fru Birthe Rønn Hornbech også inde på – når det ikke er på myndighedsområdet, men på et driftsområde. Det er noget, vi fra regeringens side vil gå i dialog med Folketingets partier om i den videre drøftelse om den offentlige forvaltning.

Alt dette er jo ikke et område, der bliver dækket med én lov. Det er noget, der skal praktiseres i virkeligheden, og det er vi parate til i regeringen med vores principielle indstilling om størst mulig åbenhed, størst mulig offentlighed. Det er også den tilgang, vi vil have til de konkrete sager.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg synes ikke, ministerens planer er ambitiøse nok.

Ministeren siger, at nu skal man i det mindste, næste gang man indfører undtagelser, begrunde, hvorfor man gør det. Ja, det er selvfølgelig godt nok, men det er jo ikke nogen stor ambition at have. Det, der burde være ambitionen, var at få fjernet undtagelserne, ikke at man bare skal begrunde, næste gang man indfører nogle flere undtagelser.

Jeg synes ikke, det er godt nok, så lad os dog få den plan. Det må da være muligt, at man laver en handlingsplan, hvor man på baggrund af den rapport, der foreligger, tager listen over undtagelser og gennemgår, om det virkelig i hvert enkelt tilfælde – og jeg er enig med ministeren i, at det skal være konkret – skulle være velbegrunderet at opretholde den undtagelse. Lad os dog få en sådan handlingsplan.

Jeg vil medgive ministeren, at der kan findes eksempler på lande, hvor der er mindre offentlighed end i Danmark, England og Frankrig f.eks. Men Danmark ligger altså ikke i toppen af 1. division; det skal man ikke gå og bilde sig selv ind. Vi kunne komme derop, hvis der blev gjort en sådan målrettet indsats, og jeg vil endnu en gang appellere til ministeren om at overveje at komme med en sådan melding.

Anne Baastруп (SF):

Jeg vil godt takke for debatten i dag. Jeg synes, det er godt, at vi får en debat, hvor vi ikke skal skændes om forskellige typer vedtagelser, og hvor vi ikke skal skælde hinanden ud for, at de andre ikke vil nok.

Det, der er SF's mål med en forespørgsel af denne karakter, er simpelt hen, at vi får flyttet hinanden, og jeg oplever, at vi via den dialog, vi har haft her i dag, har fået flyttet hinanden. Statsministeren er ikke rigtig blevet flyttet, men jeg tror, at statsministeren på baggrund af denne debat nu ved, at offentlighed i forvaltningen ikke handler om folkehøring.

Jeg ser frem til, at vi får en vejledning i god lovteknik, og det, vi så selvfølgelig skal satse på, er, at når der kommer lovgivning, som på en eller anden måde begrænser offentlighedens indsigt, skal vi hver for sig gøre hinanden ansvarlige for; at det også kommer til retsudvalgsordførernes kendskab, og at vi hele tiden har opmærksomheden rettet mod, om det giver indskrænkninger. Vi skal hele tiden forsøge at